

NOTA VAN TOELICHTING

I Algemeen

§ 1. Inleiding

De vuurwerkcramp in Enschede is in 2002 aanleiding geweest voor het aanscherpen van wet- en regelgeving rondom het in- en uitvoeren, opslaan, bewerken, afleveren, het voorhanden hebben en het afsteken van vuurwerk. Op 1 maart 2002 is het Vuurwerkbesluit in werking getreden. Om de uitvoerbaarheid te verbeteren, is het Vuurwerkbesluit in 2004 gewijzigd.

Het onderhavige wijzigingsbesluit is opgesteld naar aanleiding van de evaluatie¹ van het Vuurwerkbesluit die in 2007/2008 is uitgevoerd.

Dit wijzigingsbesluit omvat een aantal verduidelijkingen en daarnaast een aantal meer ingrijpende wijzigingen. Ingrijpende wijzigingen zijn:

1. Verhogen meldingsgrens voor opslag tot 10.000 kg.
2. Verhogen meldingsgrens voor ontbranden professioneel vuurwerk tot 200 kg.
3. Opnemen eisen voor ontbrandingen in een ministeriële regeling.
4. Verlenen toepassingsvergunningen door de Minister van VROM.
5. Verhogen van de verkoophoeveelheid van 10 kg naar 25 kg.
6. Verhogen van de hoeveelheid vuurwerk in de verkoopruimte van 250 naar 500 kg.
7. Toestaan tweede bufferbewaarplaats.
8. Extra bepalingen om de strafrechtelijke vervolging van de handel van illegaal, gevaarlijke vuurwerk te verbeteren.

In de artikelsgewijze toelichting wordt op elk van de bovenstaande onderwerpen ingegaan.

Het Centrum voor Externe Veiligheid en Vuurwerk bij het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) heeft op verzoek van de Minister van VROM een aantal adviezen uitgebracht.

§ 2. Achtergrond

§ 2.1. Evaluatie Vuurwerkbesluit en transportregelgeving

In 2007/2008 is een evaluatie uitgevoerd naar de knelpunten in de uitvoering van het Vuurwerkbesluit. Voor het onderzoek zijn de verschillende partijen groepsgewijs geïnterviewd over de door hen ervaren knelpunten bij de uitvoering van de regelgeving. Tot de partijen die zijn geïnterviewd behoorden bedrijven die omgaan met professioneel vuurwerk, importeurs van vuurwerk, bedrijven die omgaan met consumentenvuurwerk, handhavers van het Vuurwerkbesluit, politie, provincies, gemeenten, brandweer, (particuliere) inspectie-instellingen, transporteurs en deskundigen op het terrein van de transportregelgeving. Deze inventarisatie heeft geleid tot 325 aandachtspunten. Deze punten zijn geclusterd in elf aandachtsgebieden:

1. Opslag consumentenvuurwerk
2. Keuringen door inspectie-instellingen
3. Opslag professioneel vuurwerk
4. Verkoop consumentenvuurwerk
5. Verpakkingsverplichtingen/aanduidingen
6. Afsteken professioneel vuurwerk
7. Invoer en doorvoer van vuurwerk
8. Transport en aflevering vuurwerk
9. Handhaving

¹ Evaluatie Vuurwerkbesluit en Transportregelgeving, Ministerie van VROM, Ministerie van VenW, 18 januari 2008.

10. Bestrijding calamiteiten

11. Samenwerking en kennisuitwisseling overheid en branche

In de evaluatie zijn per aandachtsgebied de knelpunten beschreven, conclusies getrokken en aanbevelingen gedaan. De resultaten van de evaluatie zijn basis geweest voor dit wijzigingsbesluit. Omdat uit het perceptieonderzoek geen eenduidige aanbevelingen kwamen over de richting van de gewenste verandering, zijn de aanbevelingen in nauwe samenspraak met experts uit bedrijfsleven en overheid geconcretiseerd en nader uitgewerkt.

§ 2.2. Knelpunten evaluatie

Lopende het traject bleek dat diverse knelpunten uit de evaluatie niet leiden tot een wijziging van het Vuurwerkbesluit, maar dat er wel noodzaak is meer duidelijkheid te verstrekken. Om hierin te voorzien zal een handreiking worden opgesteld. In onderstaande tabellen is per knelpunt aangegeven of dit knelpunt heeft geleid tot wijziging van het Vuurwerkbesluit.

3.1. Opslag consumentenvuurwerk		
Knelpunt 1	Voorzieningen brandoverslag	RIVM-advies Wijziging Vuurwerkbesluit
Knelpunt 2	Constructie (buffer)bewaarpplaats	RIVM-advies Wijziging Vuurwerkbesluit Handreiking
Knelpunt 3	Knijpafsluiter / NEN 671-1	Nieuw Memorandum nr. 60
Knelpunt 4	Veiligheidsafstanden bij grotere opslagen; berekenningsmethodiek kleinere afstanden	RIVM-advies Handreiking
Knelpunt 5	Brandgedrag	RIVM-advies Handreiking
Knelpunt 6	Normering ompakruimte	Handreiking

3.2. Keuringen		
Knelpunt 1	Onduidelijkheden Memorandum nr. 60	Nieuw Memorandum nr. 60
Knelpunt 2	Goedkeuringsdocumenten	Wijziging Vuurwerkbesluit
Knelpunt 3	Rol particuliere inspectie-instelling	Wijziging Vuurwerkbesluit Handreiking
Knelpunt 4	Termijn certificatie en goedkeuring Brandbeveiligingsinstallatie	Geen wijziging Vuurwerkbesluit Bedrijfsverantwoordelijkheid
Knelpunt 5	Onafhankelijkheid particuliere inspectie- instellingen	Geen wijziging Vuurwerkbesluit

3.3. Opslag professioneel vuurwerk		
Knelpunt 1	Transport als gevolg van opslag in buitenland	Geen wijziging Vuurwerkbesluit

3.4. Verkoop consumentenvuurwerk		
Knelpunt 1	Verkoophoeveelheid	Wijziging Vuurwerkbesluit
Knelpunt 2	Registratieverplichtingen	Wijziging Vuurwerkbesluit

3.5. Verpakkingsverplichtingen-aanduidingen		
Knelpunt 1	Eisen bergingsverpakking	Wijziging Vuurwerkbesluit
Knelpunt 2	Onderscheid dummies en fop- /schertsvuurwerk	Wijziging Vuurwerkbesluit door implementatie richtlijn nr. 2007/23/EG

		(Pyrorichtlijn)
Knelpunt 3	Lanceerinrichting grote vuurpijlen	

3.6. Afsteken professioneel vuurwerk		
Knelpunt 1	Administratieve verplichtingen	Wijziging Vuurwerkbesluit
Knelpunt 2	Rol gemeenten bij evenementen	Handreiking
Knelpunt 3	Certificatieregeling	Handreiking Nieuw certificatieschema in voorbereiding
Knelpunt 4	Werkplan	Wijziging Vuurwerkbesluit

3.7. Vervoer, invoer en doorvoer van vuurwerk		
Knelpunt 1	Classificatiecontroles	Geen wijziging Vuurwerkbesluit
Knelpunt 2	Invoer	Verbeterslag LMIP Wijziging Vuurwerkbesluit

3.8. Transport en aflevering		
Knelpunt 1	Laad- en losproblematiek bij detailhandel	Handreiking
Knelpunt 2	Route-ontheffingen	Handreiking

3.9. Handhaving		
Knelpunt 1	Veiligstellen en verwerking in beslag genomen vuurwerk	Geen wijziging Vuurwerkbesluit
Knelpunt 2	Toepassingsvergunning	Wijziging Vuurwerkbesluit
Knelpunt 3	Vuurwerk dat niet voldoet aan wettelijke eisen	Geen wijziging Vuurwerkbesluit
Knelpunt 4	Handhaving op basis van privaatrecht	Erkenningsregeling importeurs op termijn
Knelpunt 6	Mogelijkheden bestuursrechtelijke handhaving	Wijziging Vuurwerkbesluit Handreiking
Knelpunt 7	Toepasbaarheid bestuurlijke boete en toepasbaarheid bestuurlijke strafbeschikking	Wijziging Vuurwerkbesluit Handreiking

3.11. Samenwerking en kennisuitwisseling overheid en branche		
Knelpunt 1	Ontbreken centraal overleg	Geen wijziging Vuurwerkbesluit

3.12. Overige punten		
Knelpunt 1	Zwaarte regels omtrent vuurwerk	Geen wijziging Vuurwerkbesluit
Knelpunt 2	Adviesrol brandweer	Handreiking
Knelpunt 4	Betrekken brandweer bij Vuurwerkbesluit	Geen wijziging Vuurwerkbesluit
Knelpunt 5	Testen	Mogelijkheid onderzocht Geen wijziging Vuurwerkbesluit
Knelpunt 6	Taken van voorlichting	Handreiking
Knelpunt 7	LMIP	Verbeterslag LMIP

§ 3. Gevolgen voor het bedrijfsleven

§ 3.1. Bedrijfseffecten

Met dit besluit wordt invulling gegeven aan het streven van het kabinet naar minder, eenvoudigere en effectievere regels en naar vermindering van administratieve lasten. De wijzigingen hebben niet geleid tot aanscherping van de eisen, zodat er geen sprake is van te saneren bedrijven. Er is wel meer verantwoordelijkheid gelegd bij de ondernemer, onder andere door het verhogen van de meldingsgrens voor opslag, de meldingsgrens voor ontbrandingen en het schrappen van het werkplan.

§ 3.2. Milieueffecten

Op grond van dit besluit worden burgers in verschillende hoedanigheden beschermd tegen de gevolgen van een ongewoon voorval waarbij vuurwerk is betrokken. De bescherming richt zich op een burger als omwonende, als toeschouwer bij een evenement en als klant bij een detailhandel. Aan deze wijziging van het Vuurwerkbesluit ligt geen beleidswijziging ten aanzien van de bescherming van de burger ten grondslag. Daarmee wordt geen afbreuk gedaan aan het oorspronkelijke beschermingsniveau.

Het verhogen van de meldingsgrens voor ontbrandingen zou kunnen leiden tot een positief effect. De reden hiervoor is dat bij meldingsplichtige ontbrandingen uitsluitend gebruik mag worden gemaakt van "veilig" consumentenvuurwerk, welke kortere afstanden mogelijk maken. Het mogelijk maken van een tweede bufferbewaarpplaats zal ook positieve gevolgen hebben voor het milieu. Dezelfde hoeveelheid (onverpakt) vuurwerk kan worden opgeslagen in twee ruimten. Daarmee kan een einde komen aan het in-, uit- en ompakken van vuurwerk in een te krappe ruimte.

§ 3.3. Administratieve lasten voor bedrijven

Door de wijzigingen zullen de administratieve lasten voor bedrijven met een opslag van minder dan 10.000 kg afnemen. Voor bedrijven met een opslag van meer dan 10.000 kg verandert er weinig.

Voor bedrijven die vuurwerk opslaan tot een hoeveelheid van 10.000 kg zullen de administratieve lasten afnemen omdat in de meeste gevallen bij oprichten of wijzigen van het bedrijf kan worden volstaan met een melding in plaats van een aanvraag om vergunning. Het achterwege blijven van de vergunningprocedure betekent behalve een administratieve lastenvermindering ook een financiële lastenbesparing, omdat een vergunningprocedure in het algemeen meer kosten met zich brengt dan een melding op grond van algemene regels. Ook levert het vervallen van de procedure van de vergunning tijdswinst op voor een bedrijf dat op korte termijn wil starten of een wijziging wil doorvoeren. Ook is er voor deze bedrijven een administratieve lastenverlichting door een afname in de te registreren gegevens.

Bij de berekening van de omvang van de lastenverlichting wordt uitgegaan van een bedrag van € 1000,- voor het aanvragen van een vergunning. Het aantal bedrijven waarvoor dit gaat gelden wordt ingeschat op 950. De lastenverlichting bedraagt dan € 950.000,-

Voor degenen die professioneel vuurwerk tot ontbranding brengen zijn de meldingsgegevens vereenvoudigd. Bij de melding hoeft geen werkplan meer te worden verstrekt. Volstaan kan worden met een schietlijst. Daarnaast is de meldingsgrens opgehoogd en zijn eisen voor ontbrandingen opgenomen in een ministeriële regeling.

Door het ophogen van de meldingsgrens zal in meer gevallen kunnen worden volstaan met een melding en hoeft geen ontbrandingstoestemming te worden aangevraagd. Met deze wijzigingen wordt een afname van administratieve en financiële lasten bereikt en tevens een verduidelijking en uniformering van eisen.

Bij de berekening van de omvang van de lastenverlichting wordt uitgegaan van een bedrag van € 150,- voor het aanvragen van een ontbrandingstoestemming. Het aantal meldingsplichtige

ontbrandingen ligt op circa 1000 en de verwachting is dat de verhoging van de grens tot een toename van 50 % van het aantal meldingen zal leiden. Dit betekent dat 500 vergunningen minder hoeven te worden afgegeven, hetgeen een lastenverlichting oplevert van € 75.000,- op jaarbasis.

In totaal levert de wijziging van het Vuurwerkbesluit derhalve een vermindering van administratieve lasten op van € 1.025.000,-.

§ 4. Bestuurslasten

De bestuurslasten voor het gemeentelijk bevoegd gezag die samenhangen met het verlenen van een milieuvergunning zullen afnemen in verband met het verhogen van de meldingsgrens. Het aantal uitgebreide vergunningprocedures met de tijdrovende inspraak zal sterk afnemen. Er zal een lichte verschuiving plaatsvinden naar de handhavingstaken omdat een vooroverleg over de aanvraag milieuvergunning bij een nieuwe activiteit niet meer zal plaatsvinden.

De bestuurslasten voor provincies in verband met het afsteken van professioneel vuurwerk zullen afnemen omdat de meldingsgrens is verhoogd, zodat minder toestemmingsvergunningen hoeven te worden verleend. Daarnaast zijn de eisen voor ontbrandingen vastgelegd in een ministeriële regeling, zodat deze niet in de toepassingsvergunning hoeven te worden opgenomen. Ook zijn de afstanden geüniformeerd. Doordat het bevoegd gezag voor de toepassingsvergunningen is verschoven van de provincies naar VROM betekent dit tevens een beperkte lastenverlaging voor provincies.

Verduidelijking, nadere invulling en uniformering heeft ook een lastenverlaging tot gevolg. Duidelijke en uniforme regels leiden in de praktijk tot minder discussie over uitleg van regelgeving.

Bij de berekening van de vermindering van de bestuurslasten ten gevolge van het niet meer verlenen van de vergunningen voor de opslag is van het volgende uitgegaan:

- aantal bedrijven die nu een vergunning behoeven: 950;
- kosten van een vergunningprocedure voor het overheidsorgaan: € 3.500,-;
- kosten voor het behandelen van een melding: € 700,-.

Als er vanuit wordt gegaan dat de melding de vergunning een-op-een vervangt, is de uiteindelijke besparing voor alle bestuursorganen $(€ 3.500 - € 700) \times 950 = € 2.660.000,-$. Wanneer er vanuit wordt gegaan dat een kwart van de bedrijven per jaar een wijziging van de vergunning nodig hebben, is de **jaarlijkse** besparing $0,25 \times € 2.660.000 = € 665.000,-$

Voor de berekening van de vermindering van de bestuurslasten ten gevolge van het niet meer verlenen van ontbrandingstoestemming voor theatervuurwerk en consumentenvuurwerk is van het volgende uitgegaan:

- afname van het aantal ontbrandingstoestemmingen: 500;
- kosten voor het behandelen van een ontbrandingstoestemming: € 480,-;

De vermindering van bestuurslasten laat zich dan berekenen op € 240.000,-.

Totaal levert de wijziging van het Vuurwerkbesluit derhalve een vermindering van de bestuurslasten op van € 2.900.000,-.

De overige wijzigingen leveren geen of slechts marginale vermindering van de bestuurslasten op, zodat deze hier verder niet worden gekwantificeerd.

§ 5. Gevolgen wijzigingsbesluit voor de handhaving

De reden om de in dit besluit opgenomen wijzigingen door te voeren was het verbeteren van de handhaafbaarheid en uitvoerbaarheid. In algemene zin kan daarom gesteld worden dat de handhaafbaarheid verbeterd door de voorgenomen wijzigingen. Voor de specifieke gevolgen wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting.

§ 6. Inspraak

pm

§ 7. Notificatie

pm

§ 8. Wijziging andere wet- en regelgeving

§ 8.1 Arbeidsomstandighedenregelgeving

Tegelijk met de wijziging van het Vuurwerkbesluit is ook het Arbeidsomstandighedenbesluit gewijzigd (zie artikel IV van dit besluit).

De verplichting tot het bijvoegen van een werkplan is vervallen in het Vuurwerkbesluit. Bij het afsteken van professioneel vuurwerk moest tot nu toe bij de melding of de aanvraag om toestemming een werkplan worden bijgevoegd. De Arbeidsinspectie had een adviesrecht ten aanzien van de beoordeling van dit werkplan. In de praktijk wordt van dit adviesrecht echter geen gebruik gemaakt. De reden hiervoor is dat het huidige arbeidsomstandighedenbeleid uitgaat van meer verantwoordelijkheid bij werkgevers en werknemers. De afstekers hebben een certificaat gehaald waaruit blijkt dat ze deskundig zijn. Tevens is op basis van de arbeidsomstandighedenregelgeving iedere werkgever verplicht een Risico Inventarisatie en Evaluatie (RI&E) op te stellen; het werkplan is een invulling van deze RI&E. In verband met het vorenstaande is in dit besluit het Arbeidsomstandighedenbesluit aangepast. Er zal tevens nog een aanpassing van de Arbeidsomstandighedenregeling nodig zijn. Die aanpassing zal geschieden in een afzonderlijk regelgevingstraject.

Het verhogen van de maximale verkoophoeveelheid van 10 kg naar 25 kg kan leiden tot een zwaardere fysieke belasting voor werknemers van een bedrijf dat vuurwerk verkoopt. Vaak wordt als vuistregel voor het maximale tilgewicht 23 kg aangehouden. Deze grens is afkomstig van het NIOSH (National Institute for Occupational Safety and Health), maar is geen wettelijk vastgelegde grens. De werkgever moet zorgen dat het (til)werk zonder gevaar voor veiligheid en gezondheid kan worden gedaan. Uit de risico-inventarisatie en -evaluatie die de werkgever moet maken, blijkt welke risico's/gevaren er zijn op de werkplek (bijvoorbeeld tilwerk). In het geval van tillen van vuurwerkartikelen zal hierbij een rol spelen dat eventuele fysieke belasting slechts kortdurend optreedt (tijdens en rondom de verkoopdagen). Op basis van de RI&E moet de werkgever doeltreffende maatregelen treffen om dat risico/gevaar te beperken. De werkgever heeft hier een eigen verantwoordelijkheid. Het verhogen van de verkoophoeveelheid naar 25 kg wordt daarom ook in het licht van de regels over arbeidsomstandigheden als acceptabel gezien.

§ 8.2 Transportwetgeving

De grens waaronder vervoershandelingen met gevaarlijke stoffen met alle vervoermiddelen mogen worden verricht (artikel 4, eerste lid, van het Besluit vervoer gevaarlijke stoffen) wordt tegelijk met deze wijziging verhoogd naar 25 kg. Dit is opgenomen in artikel V.

§ 8.3 Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer

Het vervallen van het tweede lid van artikel 4.2 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer betekent dat vuurwerk voortaan ook verkocht mag worden bij een tankstation voor het wegverkeer. Het enkele feit dat de opslag van vuurwerk wordt gecombineerd met het afleveren van vloeibare brandstof, mengsmering of aardgas ten behoeve van openbare verkoop voor motorvoertuigen voor het wegverkeer leidt niet tot een toename van de risico's voor de gezondheid en het milieu. In een uitspraak van de Raad van State van 17 januari 2007 (LJN: AZ6392, Raad van State, 200600695/1) wordt dit bevestigd.

§ 8.3 Besluit omgevingsrecht

In bijlage 1, onder C, bij het Besluit omgevingsrecht is de opslag van consumentenvuurwerk aangewezen in categorie 3, onder 3.2, onder e: de opslag van meer dan 10 kg tot gevarengroep 1.4 van het VLG behorend consumentenvuurwerk in de zin van het Vuurwerkbesluit. Om te voorkomen dat een particulier, die vuurwerk in zijn bezit heeft, als een inrichting wordt aangemerkt, is de grens van 10 kg verhoogd naar 25 kg. Omdat de meldingsgrens voor de

opslag van consumentenvuurwerk is verhoogd naar 10.000 kg is eveneens onderdeel 3.6, onder b, van bijlage 1, onder C, van het Besluit omgevingsrecht aangepast. Een bedrijf wordt pas vergunningplichtig vanaf een opslag van meer dan 10.000 kg in plaats van 1.000 kg. De wijzigingen in het Besluit omgevingsrecht zijn opgenomen in artikel II.

II De artikelen

A

Artikel 1.1.1, eerste lid

(beperkt) kwetsbaar object

In artikel 1.1.1 is aangesloten bij de begripsbepalingen “beperkt kwetsbaar object” en “kwetsbaar object” zoals opgenomen in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi), de Circulaire ontplofbare stoffen civiel gebruik (Circulaire) en het Besluit algemene regels voor inrichtingen. In de artikelen van het Vuurwerkbesluit wordt echter, anders dan in het Bevi, geen onderscheid gemaakt in het beschermingsniveau tussen kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten.

Het externe veiligheidsbeleid voor de opslag van vuurwerk is gebaseerd op het minimaliseren van de kans op letsel door het uitsluitend beschouwen van de effecten en niet de risico's (kans maal effect) van een calamiteit bij een dergelijke opslag. Het Bevi is gebaseerd op de risicobenadering; de Circulaire op de effectbenadering. De huidige definities van beperkt kwetsbare objecten en van kwetsbare objecten sluiten aan bij de definities van die begrippen in het Bevi. De begrippen woning, woonschip en woonwagen zijn opgenomen in de definities van beperkt kwetsbare objecten en van kwetsbare objecten en zijn daarom ook gedefinieerd. De definities van die begrippen sluiten eveneens aan bij de omschrijvingen van die begrippen in het Bevi. In de Circulaire zijn rijkswegen en spoorwegen ingedeeld in de A-zone. Vanwege de effectbenadering worden, in afwijking van het Bevi, rijkswegen en spoorwegen wel benoemd als kwetsbaar object. De term “spoorwegen” is vervangen door “hoofdspoorwegen” om te voorkomen dat metro- en tramlijnen ook gezien worden als kwetsbaar object.

De aansluiting bij de begripsbepalingen van beperkt kwetsbaar object en kwetsbaar object, heeft niet geleid tot een inhoudelijke wijziging ten aanzien van de te beschermen objecten.

Voor recreatieterreinen geeft de wijziging een verduidelijking en juridisch gezien een aanscherping. Voorheen was opgenomen als kwetsbaar object: een voor verblijfsrecreatie bestemd terrein dat als zodanig wordt geëxploiteerd. De invulling “als zodanig wordt geëxploiteerd” leidde tot onduidelijkheid. Elk kampeerterrein en ander terrein bestemd voor recreatieve doeleinden is nu een beperkt kwetsbaar object. In de praktijk zal dit niet leiden tot uitsluiting van bestaande inrichtingen.

Voorheen waren dienst- en bedrijfswoningen binnen de inrichting expliciet uitgezonderd van het begrip kwetsbaar object. Deze uitzondering blijkt onnodig, omdat dienst- en bedrijfswoningen onderdeel zijn van de inrichting en alleen al om deze reden niet beschermd worden. Deze uitzonderingsbepaling is derhalve geschrapt.

Luchthaven

In artikel 3B.3 is “luchtvaartterrein” vervangen door “luchthaven”. Het begrip luchthaven is gedefinieerd in de Wet luchtvaart, zoals deze is gewijzigd bij de Wet van 18 december 2008, houdende wijziging van de Wet luchtvaart inzake vernieuwing van de regelgeving voor burgerluchthavens en militaire luchthavens en de decentralisatie van bevoegdheden voor burgerluchthavens naar het provinciaal bestuur (Regelgeving burgerluchthavens en militaire luchthavens), die – op een aantal artikelen na – in werking is getreden op 1 november 2009.

Maatwerkvoorschrift

De nadere eisen zijn vervangen door maatwerkvoorschriften en hiermee in overeenstemming gebracht met de wijziging van artikel 8.42 van de Wet milieubeheer als gevolg van de Wet (modernisering van de algemene milieuregels voor inrichtingen, Stb. 415), die op 1 januari 2008 in werking is getreden. Een van de wijzigingen is dat in artikel 8.42 de samenstelling "nadere eis" is vervangen door het ruimere "voorschriften". Deze voorschriften worden onder meer in het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer aangeduid als maatwerkvoorschriften. De wijziging van de Wet milieubeheer op dit punt heeft geleid tot wijziging van het Vuurwerkbesluit in die zin dat de samenstelling "nadere eis" telkens is vervangen door maatwerkvoorschriften.

Het stellen van voorschriften is alleen mogelijk als dit in het desbetreffende artikel of desbetreffend voorschrift expliciet is vermeld. Een maatwerkvoorschrift kan inhouden dat aanvullende eisen kunnen worden gesteld of dat onder voorwaarden een ontheffing wordt verleend. Dit volgt uit de aard van de bepaling. De mogelijkheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften is opgenomen voor:

- de bereikbaarheid en de toegankelijkheid van ruimten waar consumentenvuurwerk aanwezig mag zijn (voorschrift 1.8 van bijlage 1);
- het aantal brandslanghaspels en de situering van de brandslanghaspels (voorschrift 1.11 van bijlage 1);
- het tijdelijk geopend zijn van deuren van de bufferbewaarplaats (voorschrift 3.4a van bijlage 1);
- de wijze waarop verpakt of onverpakt vuurwerk wordt opgeslagen (voorschrift 5.6 van bijlage 1);
- de interne afstanden binnen de inrichting teneinde domino-effecten te voorkomen (voorschrift 6.4 van bijlage 1).

Het bevoegd gezag heeft de keuze of het van de bevoegdheid tot het opleggen van een maatwerkvoorschrift gebruik wil maken. Het bevoegd gezag is daarbij vrij in de wijze van invulling van deze bevoegdheid. De bevoegdheid voor het opleggen van maatwerkvoorschriften reikt vanzelfsprekend niet verder dan bepaald in de specifieke bepalingen van het Vuurwerkbesluit. Bij de invulling van de beslissingsvrijheid die op grond van het Vuurwerkbesluit aan het bevoegd gezag wordt toegekend, gelden uiteraard wel enkele randvoorwaarden. Allereerst dient het betreffende bestuursorgaan bij de besluitvorming binnen de kaders van artikel 8.40, tweede en derde lid, van de Wet milieubeheer te blijven. Dit is bepaald in artikel 8.42, tweede lid, van die wet. Daarnaast dient het bestuursorgaan de geschreven en ongeschreven beginselen van behoorlijk bestuur in acht te nemen. Het opleggen van een maatwerkvoorschrift is een besluit waartegen bezwaar en beroep kan worden ingediend conform de Algemene wet bestuursrecht. De drijver van de inrichting heeft in de procedure van het maatwerkvoorschrift dus de gebruikelijke middelen om tegen het besluit te ageren, wanneer in zijn ogen de eisen onredelijk zouden zijn of wanneer op een ander wijze in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur wordt gehandeld. Overigens is het ook voor derdebelanghebbenden mogelijk om het bevoegd gezag om het opleggen van een maatwerkvoorschrift te vragen.

De Algemene wet bestuursrecht bevat verder verschillende bepalingen die bij de totstandkoming van het besluit en met betrekking tot de inhoud van het besluit door het bevoegd gezag in acht genomen dienen te worden, ongeacht haar beslissingsvrijheid. Zo dient een maatwerkvoorschrift zorgvuldig voorbereid te worden. Dit houdt met name in dat het bevoegd gezag onderzoek dient te verrichten naar de gevolgen van het maatwerkvoorschrift. Artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht legt het bevoegd gezag een actieve onderzoeksplicht op. Zoals reeds hierboven ter sprake is gekomen, dient er een zorgvuldige en evenredige afweging plaats te vinden van alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen voor zover dit niet wordt beperkt door de betreffende maatwerkvoorschrift bepaling in het Vuurwerkbesluit of op basis van de Wet milieubeheer (artikel 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht). Bedrijfseconomische belangen, milieubelangen

en belangen van derden spelen daarbij een belangrijke rol. Daarnaast dient het opleggen van een maatwerkvoorschrift te worden voorzien van een kenbare en deugdelijke motivering (afdeling 3.7 Algemene wet bestuursrecht). De motivering moet het besluit kunnen dragen. Verder is het belangrijk dat het maatwerkvoorschrift duidelijk en ondubbelzinnig is geformuleerd, zodat de drijver van de inrichting weet wat van hem wordt verlangd.

Vermeldenswaard is nog dat de Invoeringswet Wet algemene bepalingen ten aanzien van maatwerkvoorschriften een aantal veranderingen te weeg brengt.

Na inwerkingtreding van artikel 9.10 van de Invoeringswet Wet algemene bepalingen omgevingsrecht zal:

- op de voorbereiding van een beschikking op aanvraag tot het stellen van maatwerkvoorschriften de reguliere voorbereidingsprocedure van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van toepassing zijn, met uitzondering van de daarin opgenomen lex silencio-regeling (zie onderdeel P van die wet);
- tegen het besluit tot het stellen van maatwerkvoorschriften beroep in twee instanties openstaan (onderdeel JJJ);
- in afwijking van artikel 20.3, eerste lid, van de Wet milieubeheer een besluit tot het stellen van maatwerkvoorschriften de dag na haar bekendmaking in werking treden (zie onderdeel LLL van die wet).

B

Artikel 1.1.4

In dit artikel is "andere tak van vervoer" vervangen door "andere vervoersmodaliteit dan waarlangs de artikelen zijn ontvangen". Onder vervoersmodaliteit wordt verstaan weg, rail, water en lucht. De wijziging is noodzakelijk gebleken, omdat het artikel ook werd gebruikt voor situaties waarvoor deze nadrukkelijk niet bedoeld was. Het artikel was geschreven (zie ook nota van toelichting bij het besluit van 22 januari 2002, houdende nieuwe regels met betrekking tot consumenten- en professioneel vuurwerk (Vuurwerkbesluit) (Stb 2002, 33) voor stuwadoorsbedrijven in met name de havengebieden. Het artikel is echter ook enkele keren gebruikt om de eisen van het Vuurwerkbesluit niet van toepassing te verklaren op overslagbedrijven waar met name in de aanloop naar de jaarwisseling soms tot 300 ton vuurwerk tegelijkertijd werd opgeslagen zonder enige brandpreventieve maatregel. Omdat de discussies zich met name richten op de uitleg van de term "andere tak van vervoer", is gekozen om deze term te vervangen door een term die meer bij het spraakgebruik aansluit en de term nader toe te lichten door aan te geven welke modaliteiten bedoeld zijn. Ook wordt door de wijziging meer benadrukt dan in het verleden dat van de uitsluitings situatie alleen gebruik gemaakt mag worden indien sprake is van het overslaan van de goederen van de ene naar de andere vervoersmodaliteit. Voor overslagsituaties binnen dezelfde vervoersmodaliteit geldt het Vuurwerkbesluit onverkort.

C

Artikel 1.2.2

Nieuw vijfde lid

Jaarlijks wordt ca. 1000-2000 ton zwaar knalvuurwerk binnen Nederland gebracht ten behoeve van de particuliere markt. Het gaat hierbij om vuurwerk dat veel gevaar oplevert, zoals 'lawinepijlen' (knalraketten en signalrockets met meer dan 40 gr flitspoeder). Dit soort vuurwerk is in Nederland als consumentenvuurwerk verboden, want het vuurwerk is naar zijn aard te gevaarlijk voor gebruik door consumenten. Als veilige afstand moet bijvoorbeeld 600 meter worden aangehouden. Als die afstand niet in acht wordt genomen bestaat er gereede kans op gescheurde trommelvliezen, longschade en zelfs het verlies van ledematen.

Dit vuurwerk zou wat gevaarstelling betreft moeten worden ingedeeld als categorie 4 vuurwerk op grond van de Pyrorichtlijn. Vuurwerk dat behoort tot categorie 4 mag op grond van de Pyrorichtlijn uitsluitend bestemd zijn voor gebruik door professionals. Echter dit zware knalvuurwerk wordt in Nederland door professionals niet gebruikt. Professionals achten het ongeschikt om te gebruiken voor evenementen omdat het ontstekingsmoment niet voldoende bepaalbaar is. Aangezien Nederlandse professionals geen gebruik maken van dit soort knalvuurwerk, kan bij dit vuurwerk, vuurwerk dat niet is ingedeeld in categorie 1, 2 of 3, en dat niet wordt gebruikt door professionals, worden gesproken van "oneigenlijk professioneel vuurwerk".

De afgelopen jaren is duidelijk geworden dat dit zware knalvuurwerk grote veiligheidsrisico's met zich brengt, niet alleen bij ondeskundig gebruik maar ook bij vervoer en opslag (vaak in een woonomgeving). Het veroorzaakt veel ongelukken (enkele honderden per jaar, soms dodelijk) en heeft vaak aanzienlijke materiële schade tot gevolg (meer dan 3 miljoen euro per jaar). Het gebruik van dit soort vuurwerk door professionals is in Nederland tot op heden wel toegestaan. Dat levert handhavingsproblemen op. Als het bij een handelaar wordt aangetroffen kan die stellen dat hij het vuurwerk in huis heeft om te verkopen aan professionals en niet aan consumenten terwijl het toch aan consumenten wordt verkocht.

Deze praktijk is aanleiding om het verrichten van handelingen met betrekking tot 'oneigenlijk professioneel vuurwerk' te verbieden. Het eerste lid voorziet hierin. De vuurwerkartikelen die onder het verbod vallen, zullen bij ministeriële regeling worden aangewezen. Indien blijkt dat professionals in Nederland bepaalde aangewezen vuurwerkartikelen willen gaan gebruiken of gebruiken, dan zal de regeling hierop worden aangepast. De regeling zal tevens worden gewijzigd op het moment dat er nieuwe soorten vuurwerkartikelen op de markt komen, die niet tot categorie 1, 2 of 3, behoren en die niet door professionals worden gebruikt.

De bepalingen van de richtlijn met betrekking tot categorie 4 vuurwerk moeten vanaf 4 juli 2013 worden toegepast (zie art. 21, tweede lid, van de Pyrorichtlijn). Om niet in strijd te komen met (de intentie van) de richtlijn mag het verbod, bedoeld in het eerste lid, geen belemmering vormen voor het gebruik van categorie 4 vuurwerk in lidstaten van de Europese Unie of staten die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER-staten) waar dat vuurwerk wel door professionals wordt en mag worden gebruikt. Evenmin mag de doorvoer van categorie 4 vuurwerk via Nederland worden belemmerd vanuit een lidstaat van de Europese Unie of EER-staat naar een derde land of andersom. Het tweede lid voorziet er in dat het verbod in die situaties niet van toepassing is.

Nieuw zesde lid

Naar mate de illegale handel in vuurwerk professioneler wordt, verschijnen ook meer constructies waarmee de hoofdrolspelers en opdrachtgevers zichzelf afschermen. Stromannen, tussenpersonen en andere methoden om als opdrachtgever buiten schot te blijven, maken het voor de opsporingsinstanties lastig om een heel netwerk op te rollen. Vaak is het netwerk wel in kaart gebracht, maar kunnen tegen de hoofdrolspelers geen verboden handelingen ten laste worden gelegd. In de drugshandel is met dit soort constructies meer ervaring en is de wetgeving op een dergelijke handelswijze beter toegerust. Om die reden is een bepaling uit de Opiumwet geschikt gemaakt voor toepassing in het Vuurwerkbesluit en als zesde lid in artikel 1.2.2 opgenomen.

Het artikellid rekent onder meer tot verboden gedragingen het uitlokken dat anderen verboden handelingen gaan plegen of het verleiden daartoe, bijvoorbeeld door grote winsten voor te spiegelen.

Nieuw zevende lid

Als gevolg van het in het zevende lid opgenomen verbod is een melding ook verplicht voor het exporteren van vuurwerk. Het gaat hierbij om het fysiek buiten het grondgebied brengen van vuurwerk.

D en E

De artikelen 1.2.4 en 1.2.5

Hierin is de verhoging van de grens van 10 kg naar 25 kg opgenomen.

Uit de evaluatie is naar voren gekomen dat de maximale hoeveelheid vuurwerk van 10 kg die bij een aflevering mag worden meegegeven niet meer hanteerbaar is. Vuurwerk is in de loop van de tijd zwaarder geworden, o.a. door zwaardere en daardoor stabielere artikelen. Sommige vuurwerkartikelen naderen per stuk zelfs de grens van 10 kg en zouden dan niet meer verkocht mogen worden. Verder blijkt uit de evaluatie dat consumenten veelal meer dan 10 kg consumentenvuurwerk aanschaffen. Consumenten komen dan tweemaal of vaker naar de detailhandel. De praktische voordelen voor detailhandel en consument zijn afgezet tegen de mogelijke gevolgen voor persoonlijke veiligheid en transportveiligheid.

Door het RIVM is advies uitgebracht over het verhogen van de grens naar 25 kg. Uit dit advies blijkt dat de verhoging naar 25 kg in theorie kan leiden tot een groter risico voor de consument in de eigen woning. Die verhoging leidt echter niet tot een groter risico voor belendende objecten van derden. Het verhogen van de hoeveelheid zal leiden tot een verwaarloosbare toename van het transportrisico. De risico's van vervoer door de consument zijn verwaarloosbaar en zullen in de meeste gevallen niet verder reiken dan de weg of het trottoir. Het grotere risico voor de consument in de eigen woning wordt gezien als de eigen verantwoordelijkheid van de consument. In de praktijk zal de verhoging naar verwachting niet daadwerkelijk leiden tot het kopen van veel grotere hoeveelheden en dus ook niet tot meer opslag in de eigen woning dan nu gebruikelijk is. Twee keer of vaker een hoeveelheid van 10 kg kopen, was reeds mogelijk op grond van het Vuurwerkbesluit.

F en G

Artikel 1.3.2 en 1.4.1

Het elektronisch melden is verplicht gesteld. Melding moet plaatsvinden bij het Landelijk Meld- en Informatiepunt (LMIP), hun database wordt ook wel FLITS genoemd. Elektronisch wil zeggen via de invoermogelijkheden van FLITS. Het is mogelijk om data te importeren. Elektronisch melden leidt tot snelle beschikbaarheid van de data, zodat de aanvankelijke termijn van drie dagen is verkort tot 48 uur.

Voor de berekening van de periode van 48 uur worden uren die vallen op een dag niet zijnde een werkdag, niet meegerekend (zie artikel 1.3.2, zevende lid, en artikel 1.4.1, vierde lid). Een werkdag is in artikel 1.1.1 gedefinieerd als dag, niet zijnde een zondag of algemeen erkende feestdag.

J

Artikel 1.4.4

Dit artikel is zodanig gewijzigd, dat niet meer op elk moment de actuele gegevens voorhanden hoeven te zijn. De verplichte registratie voor de detailhandel is beperkt tot een overzicht van ingekocht, verkocht, afgevoerd en nog in voorraad zijnde vuurwerk. Dit overzicht moet op 1 februari van elk jaar binnen de inrichting opgesteld en aanwezig zijn en gedurende 7 jaar in de administratie worden bewaard.

Het oorspronkelijke artikel had primair als doel om inzicht te hebben in de hoeveelheden vanwege de bestrijding bij calamiteiten. Daarnaast was een nevendoeel van dat artikel de mogelijkheid voor controle van de toegestane maximale hoeveelheid in opslag op grond van een melding of vergunning.

In de praktijk is gebleken dat de brandweer in geval van een calamiteit rekening houdt met de maximale toegestane hoeveelheid in opslag. De brandweer krijgt een afschrift van een melding c.q. vergunning. De brandweer heeft tevens een adviesrol bij vergunningen en bij het stellen van maatwerkvoorschriften. De informatie is daarom beschikbaar en bekend bij de brandweer, zodat dit het beperken van te registreren gegevens niet in de weg staat.

Administratieve gegevens kunnen op grond van artikel 5:16 en 5:17 (toezichthoudende bevoegdheden) van de Algemene wet bestuursrecht altijd opgevraagd worden. Vrachtbrieven en pakbonnen kunnen inzicht geven in de aangeleverde hoeveelheden, maar zijn geen sluitend bewijs. De maximumhoeveelheid is veelal begrensd door de omvang van de (buffer)bewaarplaatsen. Uiteindelijk blijkt in de praktijk dat toch de visuele controle bepalend is voor handhaving van de maximale toegestane hoeveelheid, zodat ook dit het beperken van de te registreren gegevens niet in de weg staat.

Uit oogpunt van ketentoezicht blijft het van belang om inzicht te hebben in de jaarlijkse doorzet van de detailhandel; een verplichting die nauw aansluit bij de verplichtingen uit de belastingregelgeving. In het vernieuwde artikel is als uitgangspunt gehanteerd dat de detailhandel beschikt over de volgende gegevens:

- type artikelen in assortiment, inclusief gewicht van kruit en gewicht van het (onverpakte) artikel;
- ontvangst- en afleverbonnen van vuurwerkbewegingen;
- verkochte artikelen, ten minste in aantallen.

Deze gegevens zijn nodig om de financiële boekhouding te kunnen voeren. De gegevens over de artikelen zijn via de leverancier/importeur beschikbaar.

Het begrip "onverpakt vuurwerk" is sinds 2002 in het vuurwerkbesluit opgenomen (artikel 1.1.1, vijfde lid). Onder onverpakt vuurwerk wordt verstaan het vuurwerk dat niet is verpakt in de ADR-transportverpakking. Dat kan inclusief de detailhandelsverpakking of de assortimentsverpakking zijn. Zeker de assortimentsverpakking gaat ongewijzigd en ongeopend mee met de klant, dus zal een boekhouding daarop aansluiten. Voor eventuele detailhandelsverpakking is de hoeveelheid uitgedrukt in onverpakt vuurwerk lastiger, omdat extra verpakking wordt weggegooid. Maar die onnauwkeurigheid wordt niet als een probleem gezien.

L

Artikel 2.2.1

De meldingsgrens is verhoogd naar 10.000 kg. Voorheen waren opslagen met een opslag van meer dan 1.000 kg consumentenvuurwerk vergunningplichtig. Qua voorwaarden was er echter geen verschil tussen een meldingsplichtige en een vergunningplichtige opslag tot 10.000 kg. Het verschil was uitsluitend de te volgen procedure. Er was sprake van een hoge mate van "schijn"inspraak. De vergunning zag namelijk niet toe op de eisen van een opslag omdat deze eisen uitputtend in het Vuurwerkbesluit zijn geregeld. Bijna in alle gevallen werden beroepszaken dan ook ongegrond verklaard omdat aan de eisen van het Vuurwerkbesluit werd voldaan. Door het verhogen van de meldingsgrens treedt voor het bevoegd gezag een verschuiving op van vergunningverlening (via begeleiden van de aanvrager) naar handhaving. Overleg over de aanvraag is niet meer nodig. Het kan incidenteel voorkomen dat het bevoegd gezag voor een voldongen feit wordt geplaatst omdat een en ander op onjuiste wijze is

gerealiseerd. Hiertegen zal dan handhavend moeten worden opgetreden. Dit hoort geen probleem te zijn, omdat alle eisen in het Vuurwerkbesluit vastliggen. Uitgangspunt is dus dat een ondernemer zijn eigen verantwoordelijkheid neemt en bij twijfel contact opneemt met het bevoegd gezag, ongeacht of een vergunning of een melding nodig is. De verschuiving van vergunningverlening naar handhaving is inherent aan het onder algemene regels brengen van meer inrichtingen. Dit past ook binnen het kabinetsbeleid om het aantal regels te beperken en meer verantwoordelijkheid te leggen bij bedrijven zelf.

Vestiging van vuurwerkopslagen kan gereguleerd worden door het instrument van de verkoopvergunning op grond van de APV en in het kader van het bestemmingsplan.

Een bedrijf waar maximaal 10.000 kg consumentenvuurwerk wordt opgeslagen, maar dat vanwege andere activiteiten vergunningplichtig is, kan volstaan met een melding bij het oprichten of wijzigen van een vuurwerkopslag. Hiervoor is dus geen wijziging van de vergunning nodig. Dit volgt uit artikel 2.2.1, tweede lid.

Door het ophogen van de meldingsgrens zijn de artikelen 2.2.1 en (voorheen) 2.2.2 samengevoegd.

N

Artikel 2.2.3

Voor de toelichting op dit artikel wordt verwezen naar de toelichting op onderdeel A, voor zover het betreft het gedeelte over maatwerkvoorschriften.

O

Artikel 2.2.4

De te melden gegevens zijn in overeenstemming gebracht met het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer. Expliciet is ook vermeld dat de maximale hoeveelheid op te slaan vuurwerk moeten worden gemeld. De gevraagde gegevens zijn niet anders dan de gegevens die in de praktijk altijd al gemeld moesten worden. De gegevens zijn alleen explicieter omschreven.

P, U en X

Artikelen 2.3.1, 3.3.1 en 3A.3.1

Iedere lidstaat heeft zijn eigen regime ten aanzien van de opslag en het in bezit mogen hebben van vuurwerk. De artikelen verplichten degene die vuurwerk aan een buitenlandse partij verkoopt, na te gaan of zijn partner op legale wijze handelt. Voor de direct omliggende landen, waarmee wat betreft vuurwerk verreweg de meeste handel wordt gedreven, is de huidige situatie als volgt

België:

In België wordt onderscheid gemaakt in feestvuurwerk en spektakelvuurwerk. Feestvuurwerk is bestemd voor de particulier en spektakelvuurwerk is professioneel vuurwerk dat wordt afgestoken ter gelegenheid van evenementen door professionele bedrijven. In België moet feestvuurwerk worden erkend en na erkenning zijn voorzien van een zogenoemd referentnummer. Deze erkenning is een bewijs dat wordt voldaan aan (algemene) veiligheidseisen.

Feestvuurwerk mag het gehele jaar door worden verkocht aan particulieren (ouder 16 jaar) tot maximaal 1 kilogram kruit. Knalvuurwerk kan uitsluitend worden gekocht wanneer men een schriftelijke toelating kan overleggen van de burgemeester van zijn of haar woonplaats. Naast de bovenvermelde verkoop aan particulieren is verkoop alleen toegestaan indien:

1. bij spektakelvuurwerk een vervoersvergunning is afgegeven. Voor het vervoer van spektakelvuurwerk is altijd een vervoersvergunning vereist en het vervoer moet plaatsvinden onder (beëdigde) begeleiding,
 2. de koper beschikt over een opslagvergunning of vergunning om het vuurwerk onder zich te mogen houden (bij evenementen). Een opslagvergunning of vergunning voor het onder zich houden van vuurwerk is niet van toepassing voor verkoop van vuurwerk aan het buitenland (bv Nederland of Duitsland).
- en
3. de koper bewijst aan de verkoper dat hij een professionele activiteit heeft in de springstoffensector, als fabrikant, handelaar of gebruiker.
- Bewijzen en documenten als bedoeld onder 1 t/m 3 moeten drie jaar worden bewaard bij de locatie van opslag van de verkoper.

Duitsland:

De vuurwerkregelgeving in Duitsland is ondergebracht in het Sprengstoffgesetz (SprengG) en de daarop gebaseerde 1ste en 2de Verordening (Verordnung zum Sprengstoffgesetz: SprengV). Voor de feitelijke opslag van vuurwerk is zowel het Sprengstoffgesetz (en verordeningen) als mogelijk ook het Bundes Immissionsschutzgesetz van toepassing.

De Duitse onderverdeling is vergelijkbaar met de Nederlandse onderverdeling in consumentenvuurwerk en professioneel vuurwerk. Duitsland hanteert al de Europese indeling in de categorieën 1, 2, 3 en 4; de categorieën 1 en 2 zijn consumentenvuurwerk; de categorieën 3 en 4 worden in Duitsland als professioneel vuurwerk gezien. Daarnaast zijn in Duitsland vuurpijlen met meer dan 20 gram lading en knalvuurwerk met flitspoeder als lading, professioneel vuurwerk.

Vuurwerk bestemd voor gebruik op Duits grondgebied moet voldoen aan daarvoor toepasselijke vereisten, zoals BAM-toelatingsnummer/CE-kenmerk voor vuurwerk van categorie 1, 2 of 3, Qualitätssicherungsverfahren voor vuurwerk van categorie 4 of Lagergruppenzuordnung voor al het vuurwerk en vereiste kenmerken en gebruiksaanwijzing.

In Duitsland is de omgang met en het verkeer met vuurwerk geregeld via een systeem van "Erlaubnis" (toestemming) of "Befähigungsschein" (bewijs van bekwaamheid). Dit geldt algemeen voor de omgang en het verkeer van vuurwerk van de categorieën 3 en 4 (professioneel vuurwerk), het produceren en het in het verkeer brengen van vuurwerk van categorie 1 en 2 en voor het verkopen en ter beschikking stellen of toepassen van voor de particulier toegelaten vuurwerk van categorie 2 buiten de toegelaten periodes van verkoop (laatste drie dagen van het jaar) en toepassen (oud- en nieuw). In de praktijk geldt dit ook bij invoer- en doorvoer van al het vuurwerk. Voor de feitelijke opslag van vuurwerk bestaat een vergunningsstelsel.

Bedrijfsmatige omgang met vuurwerk

Voor de bedrijfsmatige omgang met en verkeer met vuurwerk in Duitsland is een "Erlaubnis" (paragraaf 7 of 27 SprengG) vereist. Dit geldt algemeen voor alle handelingen met vuurwerk van de categorieën 3 en 4 en specifiek voor het produceren en het in het verkeer brengen van vuurwerk van de categorieën 1 en 2 (zie uitzondering van onder meer "Erlaubnis"-plicht voor vuurwerk van de categorieën 1 en 2: paragraaf 41ste SprengV).

Verkoop en ter beschikking stellen van vuurwerk

De verkoop van vuurwerk of het op andere wijze ter beschikking stellen van vuurwerk aan derden mag alleen door verantwoordelijke personen gebeuren (paragraaf 22 SprengG). Onder verantwoordelijke personen (paragraaf 19 SprengG) worden verstaan degene die over een "Erlaubnis" beschikken, leidinggevend van een bedrijf (of filiaal; bedrijf of filiaal met "Erlaubnis") of degene die over een Befähigungsschein (bewijs van bekwaamheid) beschikt. Bovendien mag vuurwerk door de verantwoordelijke personen alleen worden verkocht of feitelijk ter beschikking worden gesteld aan personen die met dit vuurwerk mogen omgaan en daarmee

het verkeer mogen bedrijven (paragraaf 22). In de praktijk betekent dit dat vuurwerk (uitgezonderd fop- en schertsvuurwerk en voor de particulier toegelaten vuurwerk van categorie 2 op de drie laatste dagen van het jaar) alleen verkocht of ter beschikking mag worden gesteld aan personen met een "Erlaubnis" (paragraaf 7 of 27 SprengG) of "Befähigungsschein" (paragraaf 20 SprengG).

Voor de verkoop en het ter beschikking stellen van vuurwerk van de categorieën 3 en 4 geldt aanvullend dat dit alleen mag na het voorleggen van een geldige "Erlaubnis" (paragraaf 25 1ste SprengV).

In- en doorvoer

Personen die vuurwerk willen in- of doorvoeren of willen overbrengen of dit (in- of doorvoeren of overbrengen) willen laten doen, moeten aantonen dat zij gerechtigd zijn om met dit vuurwerk te mogen omgaan dan wel dit vuurwerk mogen verkrijgen (paragraaf 15 SprengG). In de praktijk betekent dit dat deze personen moeten beschikken over een "Erlaubnis" of "Befähigungsschein". Met "invoer" wordt bedoeld invoer vanuit een ander land dan een lidstaat van de Europese Unie. Een uitzondering is gemaakt voor personen die niet in Duitsland wonen of verblijven of die geen filiaal in Duitsland hebben (paragraaf 13 SprengG). Deze personen zijn vrijgesteld van de Erlaubnisplicht bij in- of doorvoer of overbrengen van vuurwerk voor zover begeleiding plaatsvindt van een persoon met een Befähigungsschein.

Opslag

Voor de feitelijke opslag is een vergunning vereist (paragraaf 17 SprengG).

Y tot en met DD

Hoofdstuk 3B, algemeen

De begrippen "toepassingsvergunning" en "ontbrandingstoestemming", welke in het spraakgebruik zijn ontstaan, zijn in betreffende artikelen opgenomen. Hiermee is het duidelijker wat wordt bedoeld.

In het Vuurwerkbesluit waren geen eisen opgenomen voor meldingsplichtige ontbrandingen. In de praktijk is gebleken dat het wel noodzakelijk is om hiervoor eisen te stellen. Als oplossing hiervoor werden de eisen voor meldingsplichtige ontbrandingen in de toepassingsvergunning opgenomen. De toepassingsvergunning is hier in beginsel niet voor bedoeld. Deze werkwijze leidde tot handhavingproblemen omdat de toepassingsvergunning vaak is afgegeven door een andere provincie dan waar de ontbranding plaatsvindt.

De regels voor ontbrandingen zullen daarom nu opgenomen worden in een ministeriële regeling. Deze regeling zal worden gebaseerd op artikel 9.2.2.1, derde lid, van de Wet milieubeheer. De houder van een toepassingsvergunning is bij de ontbranding gebonden aan de in deze regeling te stellen regels en moet een ontbrandingstoestemming aanvragen of een melding doen. In geval van een melding zullen de regels in de ministeriële regeling uitputtend zijn. In geval van een ontbrandingstoestemming kunnen in de ontbrandingstoestemming voorschriften worden opgenomen die de ministeriële regeling aanvullen of die afwijken van de regels in die regeling. Het gaat dus niet om maatwerkvoorschriften. In de regeling zal worden opgenomen waarvoor aanvullende of afwijkende eisen kunnen worden gesteld.

Met de ministeriële regeling zal niet alleen een handhavingprobleem worden voorkomen, maar wordt ook meer uniformiteit, duidelijkheid en rechtsgelijkheid voor de branche gerealiseerd. Daarnaast is het niet meer nodig om oneigenlijke detailvoorschriften over de ontbrandingen in de toepassingsvergunning op te nemen c.q. te actualiseren. Wel blijft het mogelijk om in de toepassingsvergunning voorschriften op te nemen of om beperkingen op te leggen met het oog op de bescherming van de gezondheid van de mens en het milieu. Daarbij kan gedacht worden

aan het beperken van de reikwijdte van de vergunning tot die situaties waarvoor de houder een certificaat heeft verkregen.

Artikel 3B.1

In het tweede lid is opgenomen dat de toepassingsvergunning wordt verleend door de Minister van VROM. Hiermee vindt een verschuiving plaats van provincies naar de minister. Een professioneel afsteker moet in het bezit zijn van een toepassingsvergunning om vuurwerk tot ontbranding te mogen (laten) brengen. Deze moest worden aangevraagd bij de provincie waar de afsteker is gevestigd. Daarnaast moet voor elke ontbranding (evenement) een ontbrandingstoestemming aangevraagd of een melding ingediend worden bij de provincie waar het afsteken plaatsvindt. Versnippering in vergunningen (toepassingsvergunning in provincie X en ontbrandingstoestemming in provincie Y) leidde tot handhavingproblemen. Om dit te voorkomen is het bevoegd gezag voor de toepassingsvergunningen verlegd van de provincies naar de Minister van VROM. Doordat de Minister van VROM de toepassingsvergunning verleent, is deze landelijk geldig en is het mogelijk om preventieve dwangsom op te leggen of een vergunning in te trekken bij herhaaldelijk overtreden. Doordat de eisen voor ontbrandingen in een ministeriële regeling worden opgenomen, is sprake van lastenverlichting voor de toepassingsvergunningen. In de toepassingsvergunningen hoeven geen voorschriften voor ontbrandingen meer te worden opgenomen.

De houder van een toepassingsvergunning zal bij de ontbranding gebonden zijn aan de in de hiervoor bedoelde ministeriële regeling te stellen regels en aan de voorschriften in de ontbrandingstoestemming. Daarbij geldt dat een overtreding van de ontbrandingstoestemming tegelijkertijd een overtreding van de toepassingsvergunning is, waartegen de sanctiemiddelen van artikelen 9.2.2.3, vijfde lid, van de Wet milieubeheer en artikel 5.19, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht openstaan. De belangrijkste sanctie is het intrekken van de toepassingsvergunning. Een houder van een toepassingsvergunning onder wiens verantwoordelijkheid te vaak overtredingen plaatsvinden, riskeert het intrekken van de toepassingsvergunning en daarmee het moeten beëindigen van zijn activiteiten op dit gebied.

Artikel 3B.2

In het tweede lid is een verklaring omtrent het gedrag (VOG) opgenomen. Deze vervangt het "advies aan de plaatselijke politie". Bij de aanvraag om een toepassingsvergunning moet een VOG worden bijgevoegd. In tegenstelling tot voorheen, geldt dit ook voor aanvragers die in het buitenland zijn gevestigd. Met deze VOG kunnen rechtspersonen hun integriteit tonen. Hiermee is het bekritiseerde verschil tussen Nederlandse en buitenlandse bezigers ten aanzien van de toets op integriteit, verdwenen. Niet alleen particulieren (natuurlijke personen) maar ook bedrijven (rechtspersonen) kunnen een VOG aanvragen. De verklaring mag niet ouder zijn dan zes maanden.

Het Centraal Orgaan Verklaring Omtrent het Gedrag (COVOG) geeft namens het Ministerie van Justitie de VOG af. Een brochure over de VOG en het aanvraagformulier is te vinden op www.minjus.nl. De afsteker moet de VOG aanvragen in de plaats waarin hij is opgenomen in de Gemeentelijke Basis Administratie (veelal de gemeente waarin hij/zij woonachtig is). Uitsluitend wanneer iemand niet in een GBA is ingeschreven, kan een VOG-aanvraag rechtstreeks bij COVOG worden ingediend. Als iemand is uitgeschreven bij zijn/haar laatste gemeente in Nederland voor oktober 1994, dan moet de aanvraag rechtstreeks bij COVOG worden ingediend (zie www.minjus.nl). Is iemand na oktober 1994 uitgeschreven, dan moet de aanvraag worden ingediend bij de laatste gemeente waar iemand stond ingeschreven voor vertrek naar het buitenland. Dit kan eventueel worden gedaan door een gemachtigde in Nederland.

In het vijfde lid van artikel 3B.2 is een bepaling inzake wederzijdse erkenning van verklaringen omtrent het gedrag die zijn afgegeven in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze clausule heeft tevens betrekking op verklaringen omtrent het gedrag afgegeven in de "staten, niet zijnde lidstaten van de Europese Unie, die partij zijn bij een daartoe strekkend of mede daartoe strekkend Verdrag dat Nederland bindt". Het betreft hier verdragen tussen de Europese Unie en een staat, waarbij het Koninkrijk der Nederlanden geen partij is. Dergelijke overeenkomsten tussen de Europese Unie en staten werken immers rechtstreeks door in de Nederlandse rechtsorde (artikelen 93 en 94 van de Grondwet) en zijn daarmee bindend voor Nederland. In dit soort gevallen is Nederland overigens ook op grond van het Europese recht aan de desbetreffende verdragen gebonden. Dit betekent dat deze clausule, behalve op de verklaringen omtrent het gedrag die zijn afgegeven door bevoegde instanties van lidstaten van de Europese Unie, ook betrekking heeft op die welke zijn vastgesteld door een bevoegde instantie in de Europese Economische Ruimte, en in landen waarmee de Europese Unie een zogenoemd Associatieakkoord heeft gesloten, zoals Zwitserland.

Artikel 3B.3

Eerste lid, Elektronische aanvraag

De aanvraag om een ontbrandingstoestemming wordt thans via de elektronische weg ingediend.

Tweede lid, Werkplan

De verplichting tot het bijvoegen van een werkplan is vervallen in het Vuurwerkbesluit. Omdat het nog steeds van belang is om te weten welke vuurwerkartikelen worden afgestoken, is het werkplan vervangen door de schietlijst. De inhoud van de schietlijst is afgestemd met het IPO en de vuurwerkbranche op basis van de ervaringen in de afgelopen jaren. Bij de schietlijst moet worden vermeld of sprake is van schuin afsteken. Hiervoor wordt in de schietlijst de term fanshape gebruikt. Er is sprake van fanshape als de vuurwerkartikelen zodanig zijn gefabriceerd, gemonteerd of opgesteld dat sprake is van schuin wegschieten van het vuurwerkeffect uit het artikel. Het gebied waarin restanten van het vuurwerk terecht zouden kunnen komen, is door dat schuin afsteken groter en is daarom van invloed op de grootte van de gevarenzone.

Met bijzondere omstandigheden als bedoeld in het tweede lid, onder g, wordt bijvoorbeeld bedoeld: het afsteken op hoogte, afsteken vanaf een ponton, de mogelijke tussentijdse opslag van vuurwerk, mogelijke aanwezigheid van dieren en geluidgevoelige bestemmingen.

Zesde tot en met achtste lid, Verklaring omtrent bezwaar

Voor het geven van een verklaring omtrent het hebben van bezwaar door de burgemeester van de gemeente waar de ontbranding plaatsvindt, is een termijn opgenomen van 14 dagen. Voorheen was hiervoor geen termijn opgenomen en dit leidde tot onnodige vertraging van de procedure tot het verlenen van toestemming.

Uit het achtste lid volgt dat als de betrokken burgemeester niet binnen 14 dagen een dergelijke verklaring geeft, hij geacht wordt geen bezwaar te hebben. Om te voorkomen dat bij complexe situaties de burgemeester onvoldoende tijd heeft voor een goede beoordeling, is in het zevende lid de mogelijkheid opgenomen voor gedeputeerde staten om op verzoek van de burgemeester de termijn van 14 dagen te verlengen.

Artikel 3B.4

Eerste lid Verruiming meldingsgrens

De meldingsplicht voor het tot ontbranding brengen van professioneel vuurwerk is verruimd van 10 kg naar 20 kg theatervuurwerk en van 100 kg naar 200 kg consumentenvuurwerk (professioneel toegepast).

Met het meldingenstelsel kunnen kleine evenementen relatief snel (korte proceduretijd) georganiseerd worden. Het meldingenstelsel is bij de wijziging van het Vuurwerkbesluit in 2004 ingevoerd en heeft geleid tot meer kleinere evenementen en een toename van het gebruik van consumentenvuurwerk in plaats van professioneel vuurwerk. Het ophogen van de drempelwaarde zal leiden tot meer evenementen onder het meldingsstelsel en derhalve tot meer gebruik van "veilig" consumentenvuurwerk in plaats van professioneel vuurwerk. Het is mogelijk om onder een melding tegelijkertijd 20 kilogram theatervuurwerk en 200 kg professioneel vuurwerk tot ontbranding te brengen.

Het elektronisch melden is verplicht gesteld. Door het IPO is een digitaal formulier ontwikkeld voor het aanvragen van een ontbrandingstoestemming c.q. het melden van een ontbranding.

Ingevolge artikel 18.7 van de Wet milieubeheer²) kan de Minister van VROM bestuursrechtelijk handhaven indien niet voldaan wordt aan de in het Vuurwerkbesluit opgenomen regels met betrekking tot ontbrandingen..

Daarnaast biedt artikel 18.12, eerste lid, van de Wet milieubeheer³ de Minister van VROM de mogelijkheid om de toepassingsvergunning in te trekken indien door de houder van die vergunning die regels niet zijn of worden nageleefd.

Om bestuursrechtelijk te kunnen handhaven, zal de minister op de hoogte moeten zijn van onder meer de overtredingen van de regels met betrekking tot ontbrandingen die door de provincies (als bevoegd gezag voor de naleving van die regels) zijn geconstateerd. Het voornemen is om nadere afspraken met de colleges van gedeputeerde staten te maken over het verstrekken van informatie over constateerde overtredingen van de hiervoor bedoelde regels aan de Minister van VROM.

II

De aanpassing in het vijfde lid van artikel 5.3.5 is nodig om overeenkomstig de Pyrorichtlijn buiten twijfel te stellen dat de overgangsregeling niet ziet op vuurwerk behorende tot categorie 4 (professioneel vuurwerk) en theatervuurwerk. Het begrip consumentenvuurwerk wordt hierbij gehanteerd in de betekenis zoals vastgelegd in het Vuurwerkbesluit zoals dat gold op 3 juli 2010.

JJ

Artikel 5.3.10

Eerder gestelde nadere eisen gelden als maatwerkvoorschriften

Artikel 5.3.11

Dit artikel regelt dat een aanvraag die is ingediend voor het tijdstip van de inwerkingtreding van de nieuwe artikelen 5.3.10 tot en met 5.3.14 van het Vuurwerkbesluit en waarvoor na dat tijdstip geen vergunning meer nodig is, maar kan worden volstaan met een melding, de aanvraag om vergunning wordt aangemerkt als een melding. Voorwaarde hierbij is dat wordt voldaan aan artikel 2.2.4, derde lid. Dit betekent dat alle gegevens die bij een melding moeten worden verstrekt, in de aanvraag zijn vermeld.

Artikel 5.3.12

Omdat het begrip "toepassingsvergunning" is ingevoerd, worden de vergunningen die zijn verleend voordat dit begrip in het besluit is opgenomen aangemerkt als toepassingsvergunning. Hetzelfde geldt voor de ontbrandingstoestemming.

² na inwerkingtreding van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht: artikel 5.15 van die wet

³ na inwerkingtreding van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht: artikel 5.19, eerste lid, onder d, van die wet

Artikel 5.3.13

Het bevoegd gezag voor de toepassingsvergunning is verschoven van de provincies naar de Minister van VROM. Als gevolg van dit artikel zal het oude recht van toepassing blijven op de voorbereiding en vaststelling van beschikkingen op een aanvraag om een vergunning of een wijziging of intrekking van een vergunning, indien voor het tijdstip van inwerkingtreding van de nieuwe artikelen 5.3.10 tot en met 5.3.14 van het Vuurwerkbesluit, een aanvraag is ingediend. De lopende voorbereidings- en rechtsbeschermingsprocedures worden als gevolg hiervan afgehandeld overeenkomstig het oude recht. Dit geldt tot het moment waarop de betrokken beschikking is geworden.

Daarnaast geldt ook voor aanvragen voor een ontbrandingstoestemming dat deze worden afgehandeld volgens de oude regels als ze zijn ingediend voor het tijdstip van inwerkingtreding van de nieuwe artikelen 5.3.10 tot en met 5.3.14 van het Vuurwerkbesluit.

Artikel 5.3.14

Een ingediende melding voor een ontbranding blijft tot 4 weken na inwerkingtreding van de nieuwe artikelen 5.3.10 tot en met 5.3.14 van het Vuurwerkbesluit geldig. Indien de ontbranding niet binnen vier weken plaatsvindt, moet de melding opnieuw worden ingediend op grond van het gewijzigde besluit.

MM, wijzigingen in Bijlage 1, onder A

Brandwerendheid van deur, luik- en raamconstructies

De definitie van brandwerendheid is aangepast. De norm waarnaar werd verwezen is ingetrokken; een nieuwe norm met een andere systematiek is daarvoor in de plaats gekomen. Bij het vaststellen van de brandwerendheid van een deur voor een vuurwerkbewaarplaats is het criterium "thermische isolatie betrokken op de straling" geen goed criterium gebleken. Het is beter om uit te gaan van het criterium "thermische isolatie betrokken op de temperatuurstijging". Tevens is de definitie in lijn gebracht met de gewijzigde norm NEN 6069 uit juli 2005. De deuren van (buffer)bewaarplaatsen moeten voldoen aan de brandwerendheidscriteria EI1 uit deze gewijzigde norm.

Omdat sprake is van een aanscherping ten opzichte van de oude norm, is bezien in hoeverre bestaande situaties op dit punt zouden moeten worden aangepast. Daarbij is overwogen dat enerzijds de aanscherping nodig is omdat vuurwerk spontaan ontbrandt bij 180 graden Celsius. De temperatuur aan de niet door brand belaste zijde van het systeem van deur en kozijn mag niet hoger worden dan 180 graden Celsius. De tot nu toe gehanteerde brandwerendheidsklasse EI2 is voor een deur en kozijn van een vuurwerkbewaarplaats een lichter regime dan de nu opgenomen klasse EI1. De verwachting is dat branddoorslag bij een deur en kozijn welke aan klasse EI2 voldoen via het kozijn zal plaatsvinden en zodoende de integriteit van het systeem van deur en kozijn zal aantasten en daarom onvoldoende is. Een brandwerendheidsklasse EI1 borgt dit in afdoende mate.

Anderzijds is een vervanging van alle deuren en kozijnen een forse kostenpost die in verhouding moet staan tot de mogelijke onveiligheid van het voortduren van de situatie. Maatgevend is de vraag of de spontane ontbranding van het vuurwerk altijd zal optreden indien de deur van de brandwerendheidsklasse EI2 is en er buiten de deur een brand woedt. Overwogen is dat die situatie zelden zal optreden, omdat de vereiste sprinklerinstallatie in een dergelijk geval het vuurwerk in de (buffer)bewaarplaats preventief nat zal maken. Nat vuurwerk zal niet spontaan ontbranden en een ernstige calamiteit zal niet optreden. Om deze reden is besloten dat alleen nieuwe situaties en renovaties van bestaande situaties aan deze strengere eis hoeven te voldoen. Dit volgt uit de laatste zin van de definitie.

Gevaarlijke stof

De definitie van gevaarlijke stof is in overeenstemming gebracht met het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer.

Verkoopruimte

Deze definitie is gewijzigd ter verduidelijking van de verkoopruimte. De verkoopruimte hoeft geen aparte ruimte te zijn en kan ook een deel zijn van een andere ruimte. Daarnaast is de verkoopruimte de ruimte waar daadwerkelijk het vuurwerk wordt afgegeven. In de praktijk komt het voor dat de locatie waar vuurwerk wordt verkocht (betaald) en waar daadwerkelijk wordt afgeleverd niet dezelfde ruimten zijn. Op de verkooplocatie is dan ook geen vuurwerk aanwezig. Om deze reden is "verkoop" vervangen door "aflevering".

Memorandum nr. 60

Memorandum nr. 60 is gewijzigd in 2010 en op <<datum> vastgesteld door de Commissie van Deskundigen Blusinstallaties. Het memorandum is uitsluitend van toepassing op vuurwerk overeenkomstig ADR-klasse 1.4S en 1.4G.

Ten opzichte van de vorige versie bevat het memorandum uitsluitend technische eisen. De procedures zijn thans ondergebracht in het Vuurwerkbesluit. Informatie over de grootte van de ruimte in relatie tot de hoeveelheid vuurwerk in opslag is opgenomen in de handreiking over de uitvoering van het Vuurwerkbesluit. De goed- en afkeurcriteria zijn nu vastgelegd in documenten die onderdeel zijn van de accreditatie van de inspectie-instellingen.

Het memorandum is een verbijzondering voor sprinklerinstallaties voor vuurwerkopslagen van de Voorschriften Automatische Sprinklerinstallaties (VAS). Het nieuwe memorandum heeft niet geleid tot een verzwaring van eisen.

Het memorandum geeft een nadere invulling voor de categorie-indeling van het vuurwerk op grond van de VAS en voor een aantal technische eisen welke niet nader zijn gedefinieerd in de VAS. Met name voor de opslaglocaties waar maximaal 10.000 kg consumentenvuurwerk aanwezig is, zijn nader uitgewerkte eisen geformuleerd en expliciet vastgelegd in het memorandum.

Uitgangspuntendocument

De term "programma van eisen" is vervangen door de term "uitgangspuntendocument". Reden is vooral uniformering van terminologie. In het uitgangspuntendocument moeten alle voor het functioneren van de sprinklerinstallatie van belang zijnde bouwkundige, installatietechnische en organisatorische aspecten in alle te beveiligen ruimtes zijn omschreven, op een wijze die overeenkomt met de eisen die zijn opgenomen in Memorandum 60. Dit is niet anders dan wat al in het programma van eisen (PvE) moest worden vastgelegd. Voor een locatie waar een goedgekeurd PvE aanwezig is, is er geen reden voor het bevoegd gezag om vanwege deze nieuwe term een nieuw uitgangspuntendocument te eisen. Pas bij de vijfjaarlijkse beoordeling zal door de inspectie-instelling worden nagegaan of een dergelijk PvE nog voldoende actueel is.

NN, wijzigingen in Bijlage 1, onder B

Voorschrift 1.5

De definitie van bergingsverpakking is verwijderd. In plaats daarvan zijn eisen opgenomen waaraan een verpakking moet voldoen om beschadigd of gevallen vuurwerk te bewaren. De opslag van beschadigd of gevallen vuurwerk geeft, als aan de eisen voor opslag wordt voldaan, geen grotere risico's dan ander vuurwerk in de bufferbewaarplaats, zodat ook de eis voor afvoer binnen 30 dagen is vervallen. Een antistatische verpakking is over het algemeen een plastic zak met een dun metalen filmpje erop of met metalen draadjes erin geweven. Dit werkt als een kooi van Faraday en zorgt dat de inhoud is beschermd tegen statische elektriciteit. Een dergelijke plastic zak in combinatie met een stevige doos voldoet. Voor transport gelden de eisen die in het ADR zijn opgenomen voor een bergingsverpakking.

Met bevochtigen wordt niet bedoeld "het vuurwerk in een vat met water doen". Dit is niet noodzakelijk en zelfs ongewenst. Hierdoor ontstaat een grotere hoeveelheid gevaarlijk afval dan

noodzakelijk is. Een aandachtspunt bij het bevochtigen is wel dat in bepaalde gevallen ongewenste gevaarlijke reacties kunnen ontstaan. Ongewenste gevaarlijke reacties zijn reacties tussen water en sommige metalen, zoals zuiver magnesium. Magnesium reageert heftig met water onder vorming van waterstofgas. Metaalverbindingen worden gebruikt om kleuren in siervuurwerk te creëren.

Voorschrift 1.7

Op grond van dit voorschrift geldt een rookverbod binnen de gehele inrichting. Deze wijziging leidt tot een verduidelijking van de locaties waar een rookverbodsbord aanwezig moet zijn.

Voorschrift 1.9

Aangezien een verkoopruimte ook onderdeel kan zijn van een andere ruimte is het ongewenst dat een domino-effect optreedt. Om die reden is thans bepaald dat in de ruimte waar het afleveren van consumentenvuurwerk plaatsvindt, geen licht of zeer licht ontvlambare stoffen en drukhouders, uitgezonderd brandblusmiddelen, aanwezig mogen zijn.

Voorschrift 1.11

Met deze toevoeging aan voorschrift 1.11 heeft het bevoegd gezag de mogelijkheid om extra slanghaspels te eisen. Wanneer een uitgerolde brandslang een zelfsluitende deur passeert, wordt de zelfsluitendheid geblokkeerd en kan de deur de toegekende brand- en rookwerende functie niet vervullen. Om dit te voorkomen, kan het soms nodig zijn om een extra slanghaspel voor te schrijven.

Voorschrift 2.1

Het gebruik van metselwerk, beton of cellenbeton geeft invulling aan de eis van brandwerendheid en constructieve stevigheid. De toepassing van vergelijkbare materialen waarbij hetzelfde doel wordt bereikt, is toegestaan indien het bevoegd gezag heeft beslist dat daarmee ten minste dezelfde brandwerendheid en constructieve stevigheid wordt bereikt. Degene die deze gelijkwaardige materialen wil toepassen, zal de gelijkwaardigheid ervan moeten aantonen. De bevoegdheid van het bevoegd gezag om andere materialen toe te staan, rust op artikel 8.40a Wet milieubeheer.

Voorschriften 3.1, 3.2 en 3.3

Op het moment dat geen opslag van vuurwerk plaatsvindt, kan een (buffer)bewaarplaats voor andere doeleinden worden gebruikt. Daarom is het opslaan van andere goederen dan vuurwerk in een (buffer)bewaarplaats toegestaan. Hiervan uitgezonderd zijn gevaarlijke stoffen en stoffen die heftig met water reageren. Dit vanwege de aanwezigheid van de sprinklerinstallatie. Dit maakt het mogelijk voor bedrijven die alleen een deel van het jaar vuurwerk opslaan om de (buffer)bewaarplaats het andere deel van het jaar voor andere doeleinden te gebruiken, vooropgesteld dat dit vanwege andere regelgeving (ook) is toegelaten.

Voorschrift 3.2

Onder "herverpakken" wordt logischerwijs ook uitpakken verstaan. Omdat hierover onduidelijkheid bestond, is uitpakken expliciet vermeld.

Voorschrift 3.4a

Met deze wijziging wordt het mogelijk gemaakt om bijvoorbeeld het gebruik van kleefmagneten toe te staan. Dit zijn elektrisch aangestuurde magneten die deuren in geopende toestand vastzetten, maar bij het wegvallen van het elektrische signaal de deuren weer vrijgeven. Met het toepassen van deze voorziening moet terughoudend worden omgegaan. Kleefmagneten hebben een negatief effect op de compartimentering en daarmee op de brandwerendheid binnen de inrichting. Zolang de deur van een (buffer)bewaarplaats open staat, is sprake van een grotere zuurstoftoevoer bij een calamiteit, waardoor de kans groter is dat de calamiteit onbeheersbaar

wordt. Beoordeeld moet worden in hoeverre de sprinklerinstallatie hierop is uitgerust. Tevens moet beoordeeld worden in hoeverre een domino-effect kan ontstaan door een ontsnappende vuurpijl via de openstaande deur. Bij het toestaan van kleefmagneten moet bij maatwerkvoorschrift worden bepaald op welke wijze de deuren worden aangestuurd en dat de sturing fail-safe moet zijn. De deuren moeten in ieder voorzien zijn van een quick response rookdetector en moeten onmiddellijk worden gesloten bij:

- activering van de handbrandmelder;
- het in werking treden van de sprinklerinstallatie;
- de activering van de rookdetector;
- spanningsuitval van de sprinklermeldinstallatie of de elektrische voeding van de deuren.

Voorschrift 3.5

De samenstelling "verwarmings- en verlichtingsinstallatie" is gewijzigd in "een installatie die warmte ontwikkelt". Hiermee is de opsomming van installaties niet limitatief en wordt voorkomen dat andere installaties die aanwezig zouden kunnen zijn en warmte ontwikkelen hier niet onder vallen.

Voorschrift 4.1 hoeveelheid vuurwerk in verkoopruimte

Omdat de 10 kg grens is verhoogd naar 25 kg, is de grens voor de hoeveelheid vuurwerk in de verkoopruimte ook verhoogd, in dit geval naar 500 kg. Als de sprinklerinstallatie hierop is gedimensioneerd, is de verhoging van het risico verwaarloosbaar. Een bestaande verkoopruimte kan niet zonder meer de aanwezige hoeveelheid in de verkoopruimte verhogen naar 500 kg. Beoordeeld moet worden of het uitgangspuntendocument (voorheen PvE) en mogelijk ook de sprinklerinstallatie moeten worden aangepast. Dit is afhankelijk van eventuele wijzigingen in de verkoopruimte (o.a. vergroting van de verkoopruimte).

Toegestaan wordt dat binnen een inrichting meerdere verkoopruimten aanwezig kunnen zijn. Ter voorkoming van domino-effecten is opgenomen dat indien meer dan één verkoopruimte aanwezig is, per brandcompartiment maximaal één verkoopruimte is toegestaan. De totale hoeveelheid vuurwerk in de verkoopruimten kan uiteraard nooit groter zijn dan de capaciteit van de (buffer)bewaarplaats, omdat buiten verkooptijden de opslag moet plaatsvinden in de (buffer)bewaarplaats.

De hoeveelheid fop- en schertsvuurwerk mag in totaal maximaal 200 kg zijn en niet per verkoopruimte omdat de vrijstelling van de eisen voor opslag geldt tot een maximum van in totaal 200 kg fop- en schertsvuurwerk.

Voorschrift 4.2

Dit voorschrift is vereenvoudigd en verduidelijkt door het doel maar niet het middel voor te schrijven en toe te voegen dat het vuurwerk altijd bereikbaar moet zijn voor het water van de sprinklerinstallatie.

Voorschrift 4.3

Dit voorschrift is toegevoegd omdat het belangrijk is dat met name het afleveren binnen het bereik van de sprinklerinstallatie plaatsvindt.

Voorschrift 5.2

De samenstelling "programma van eisen" is vervangen door de term uitgangspuntendocument. Het uitgangspuntendocument moet inclusief het bewijs van beoordeling door de inspectie-instelling ter goedkeuring aan het bevoegd gezag worden overgelegd. Dit was voorheen ook al het geval, maar is door deze toevoeging verduidelijkt. Het bevoegd gezag kan nu nooit goedkeuring verlenen aan een programma van eisen zonder bewijs van beoordeling door de inspectie-instelling.

Zoals ook bij onderdeel MM is aangegeven, is er voor het bevoegd gezag geen noodzaak om in actie te komen, indien eerder een PvE is goedgekeurd zonder een bewijs van beoordeling door een inspectie-instelling. Pas bij de vijfjaarlijkse beoordeling zal blijken of het PvE voldoende actueel was.

Omdat Memorandum nr. 60 een verbijzondering is van de VAS, specifiek voor sprinklerinstallaties bij vuurwerkopslag, is in voorschrift 5.2 ook een verwijzing naar het VAS opgenomen.

Voorschrift 5.7

Deze vijfjaarlijkse beoordeling van het uitgangspuntendocument, toen nog PvE, was reeds opgenomen in Memorandum nr. 60 en is nu opgenomen in onderhavig besluit. Bij deze herbeoordeling moet worden getoetst in hoeverre het uitgangspuntendocument of een PvE afwijkt van toenmalige normen en gangbare normen op het moment van toetsen. De beoordeling moet door de drijver van de inrichting aan het bevoegd gezag worden overgelegd.

Voorschrift 5.8

Het bevoegd gezag moet beoordelen of de afwijkingen ten opzichte van toenmalige en huidige normen aanvaardbaar zijn en kunnen blijven bestaan of dat de afwijkingen moeten worden verholpen. Bij de beoordeling door het bevoegd gezag gaat het met name om aspecten waarbij de veiligheid in het geding is.

Als het bevoegd gezag vindt dat de afwijkingen niet aanvaardbaar zijn, dan trekt het de goedkeuring van het uitgangspuntendocument of van het PvE in en moet een nieuw uitgangspuntendocument worden opgesteld en worden goedgekeurd. Vervolgens moet de installatie daarop worden aangepast. De aanpassingen aan de installatie zullen bij de eerstvolgende jaarlijkse inspectie worden beoordeeld omdat voor die inspectie het nieuwe uitgangspuntendocument leidend is. Het intrekken van de goedkeuring is een besluit waartegen bezwaar en beroep mogelijk is.

Als het bevoegd gezag vindt dat de afwijkingen aanvaardbaar zijn, dan volstaat een schriftelijke bevestiging van ontvangst en een mededeling dat de afwijkingen niet verholpen hoeven te worden. De jaarlijkse inspecties worden dan dus uitgevoerd op basis van het bestaande goedgekeurde uitgangspuntendocument dan wel het bestaande PvE, met inachtneming van het oordeel van het bevoegd gezag.

Voorschrift 6.3

De eis met betrekking tot het gebruik van metselwerk, beton of cellenbeton is gesteld met het oog op de brandwerendheid en constructieve stevigheid van de bouwkundige voorziening. De toepassing van vergelijkbare materialen waarbij hetzelfde doel wordt bereikt, is toegestaan indien het bevoegd gezag heeft beslist dat daarmee ten minste dezelfde brandwerendheid en constructieve stevigheid wordt bereikt. Degene die deze gelijkwaardige materialen wil toepassen, zal de gelijkwaardigheid ervan moeten aantonen. De bevoegdheid van het bevoegd gezag om andere materialen toe te staan, rust op artikel 8.40a Wet milieubeheer.

QQ, wijzigingen in Bijlage 1, onder C

De bufferbewaarplaats moet voldoende groot zijn om het daarin uit de bewaarplaats aangevoerde vuurwerk op te slaan, uit te pakken, vuurwerkpakketten samen te stellen en deze pakketten tijdelijk op te slaan. Doordat vuurwerkartikelen c.q. de verpakkingen groter worden is er veelal te weinig ruimte in de bufferbewaarplaats voor het uitpakken van vuurwerk en het samenstellen van vuurwerkpakketten. Dit kan leiden tot onveilige situaties. Het vergroten van het oppervlak van de bufferbewaarplaats is hiervoor een mogelijke oplossing. Een dergelijke

oplossing zal niet in alle gevallen mogelijk zijn. Daarom wordt de mogelijkheid gegeven om een tweede bufferbewaarpplaats te realiseren.

Omdat elke bufferbewaarpplaats individueel aan de afstanden moet voldoen, is de veiligheid gewaarborgd. De gezamenlijke hoeveelheid vuurwerk in de bufferbewaarpplaatsen neemt niet toe. Dezelfde hoeveelheid is verdeeld over twee bufferbewaarpplaatsen. Het RIVM heeft hierover aangegeven dat de effecten en risico's marginaal zullen afnemen.

RR en SS, wijzigingen in Bijlage 2

De meeste wijzigingen in de voorschriften van bijlage 1 zijn ook opgenomen in de voorschriften van bijlage 2. Daarom wordt volstaan met te verwijzen naar de toelichting bij die voorschriften.

Artikel II

In artikel 1.1, derde lid, van de Wet milieubeheer is opgenomen dat bij algemene maatregel van bestuur categorieën van inrichtingen worden aangewezen, die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken. In het Besluit omgevingsrecht is in categorie 3 genoemd: de opslag van meer dan 10 kg tot gevarengroep 1.4 van het VLG behorend consumentenvuurwerk in de zin van het Vuurwerkbesluit. Hiermee wordt de opslag van 10 kg consumentenvuurwerk aangemerkt als omvang als ware zij bedrijfsmatig. Het in huis hebben van meer dan 10 kg kan aanleiding zijn om een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer te veronderstellen, maar bezit in de eigen woning wordt alleen gecontroleerd indien aanwijzingen zijn dat sprake is van illegale handel in vuurwerk.

Met het verhogen van de hoeveelheid vuurwerk dat een particulier per keer mag afnemen, is het voor de hand liggend dat de grens in het Besluit omgevingsrecht verhoogd wordt naar 25 kg. Deze wijziging wordt met het onderhavige besluit doorgevoerd.

Artikelen III tot en met V

Voor de toelichting op deze artikelen wordt verwezen naar paragraaf 7 van het algemene deel van deze nota van toelichting.

De minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,